

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การประเมินโครงการสร้างทักษะในการวางแผนพึ่งพาตนเองของ
ชุมชนชาวไทยภูเขา บ้านแม่สาใหม่ ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม
จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสาวจำเรียน ชันอ้าย

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์อุเทน ปัญญา	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ พุทธิประเสริฐ	กรรมการ
อาจารย์ ดร.เกียรติสุดา ศรีสุข	กรรมการ

บทคัดย่อ

การประเมินครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการสร้างทักษะในการวางแผนพึ่งพาตนเองของชุมชนชาวไทยภูเขา บ้านแม่สาใหม่ ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ จำนวน 1 คน ทีมงาน จำนวน 15 คน ผู้นำชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 11 คน ชาวบ้าน จำนวน 141 คน เจ้าหน้าที่เสริมสร้างจิตสำนึกในการพึ่งพาตนเองประจำศูนย์พัฒนาโครงการหลวง จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 172 คน ผู้ประเมินได้ดำเนินการประเมินโดยใช้รูปแบบชิป (CIPP Model) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสำรวจชุมชน แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการ แบบสัมภาษณ์ทีมงาน แบบสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ แบบสัมภาษณ์ชาวบ้าน แบบตรวจสอบเอกสาร แบบประเมินความเข้าใจและประเมินแผนพึ่งพาตนเอง แบบวัดความตระหนักในการพึ่งพาตนเอง การสนทนากลุ่มและการรวบรวมข้อมูลตามสภาพที่เป็นจริง ผู้ประเมินได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้

ด้านสถานะแวดล้อมทั่วไปของพื้นที่ โดยทั่วไปสถานะแวดล้อมของพื้นที่ดำเนินโครงการมีความพร้อมที่จะดำเนินโครงการ ซึ่งมีทั้งผู้นำชุมชนที่ได้รับแต่งตั้งอย่างเป็นทางการและผู้นำชุมชนอย่างไม่เป็นทางการที่เป็นที่ยอมรับของคน โดยส่วนใหญ่ และความต้องการของชุมชนมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ แต่ความสามัคคีของชุมชนยังอยู่ในระดับน้อย

ด้านปัจจัยนำเข้า ในส่วนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโครงการมีความเข้าใจในโครงการ และได้รับการยอมรับจากผู้นำชุมชนและชาวบ้าน สำหรับทีมงานและผู้นำชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ มีความสนใจและมีความต้องการโครงการ ส่วนวิทยากร งบประมาณ วัสดุ/อุปกรณ์ มีความเพียงพอและมีความเหมาะสม และสถานที่ในการอบรมมีความเหมาะสมและสะดวกต่อการเข้าร่วมอบรม

ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมของกระบวนการฝึกอบรมอยู่ในระดับพอใช้ สำหรับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามกระบวนการยังมีจุดที่ควรปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นในเรื่องของการประสานงานทำความเข้าใจและการติดตามระหว่าง เจ้าหน้าที่ ทีมงานและผู้นำชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ และควรมีการนำแผนผังพาดตนเองหรือแผนปฏิบัติของชุมชนเข้าสู่ประชาคมหมู่บ้าน

ด้านผลผลิตของโครงการ ในภาพรวมของแผนผังพาดตนเองมีความชัดเจนอยู่ในระดับดี และมีการประยุกต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นในส่วนของการสร้างสวนสมุนไพรพื้นบ้าน การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ด้วยการทำแนวกันไฟและอยู่ยงเหี่ยวร้างไฟป่า สำหรับความสนใจ/ความตระหนักในการผังพาดตนเองของทีมงานและผู้นำชุมชนอยู่ในระดับสูง แต่ทักษะในการวางแผนผังพาดตนเองของผู้นำชุมชนยังมีทักษะในการวางแผนที่ไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นผู้นำชุมชนจึงควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องของการสร้างทักษะในการจัดทำแผนผังพาดตนเองและให้มีการปฏิบัติตามแผนผังพาดตนเองต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

Thesis Title	Evaluation of the Self -Reliance Planning Skills Development Project of the Hilltribes in Ban Mae Sa Mai, Pongyang Sub-district, Mae Rim District, Chiang Mai Province	
Author	Miss Jumrean Kuneay	
M.Ed.	Research and Statistics in Education	
Examining Committee	Assoc. Prof. Uthen Panyo	Chairman
	Assoc. Prof. Dr. Choocheep Puthaprasert	Member
	Lect. Dr. Kaitsuda Srisuk	Member

ABSTRACT

The purpose of this study was to evaluate the Self -Reliance Planning Skills Development Project of the Hilltribes in Ban Mae Sa Mai, Pongyang Subdistrict, Mae Rim District, Chiang Mai Province. The subjects were 1 officer of the project, 15 working team, 11 Community leader of participants, 141 villagers of Ban Mae Sa Mai and 4 officers who were at the Royal project, making 172 in totality. The CIPP Model was used for collecting data consisted of the community surveys form, the questionnaires for the officers, the interview for the working team, the interview for the participants, the interview for the villagers, the document checking, the evaluation of understanding and self-reliance planning, the self-reliance awareness test, the focus group issues and the authentic data gathering. On data evaluation, the researcher followed the statistical process on the analyses of frequency, percentages, means, standard deviation and content analysis. The results were as follows:

Context of studied area was found to have high level of readiness in project implementation whereas formally appointed community leaders and the informal ones were both accepted by the majority of the villagers. The needs of community were found to have significantly relationships with objective of project but community strengths were low in level.

For input of response as related to responsible officials, they understood the project and were accepted by community leaders and villagers. As for working group and community leaders who participated in the project, they were interested and in need of the project while its scholars and the supporting materials were found enough as well as facilities were suited to project participants.

As for process of project, the general impression of training project was in moderate level. However, the project implementation should be improved in terms of cooperation, understanding, and following-up among officials, team work, and community leaders who participated in the project. Then, the self-reliance or the operation planning for the community should be brought to the local assembly.

As for product of project, as a whole, the self-reliance planning was found in good level adapting local intellectual in producing local herbal farm, forest conservation by using fire protection zone and fire alarm staff. As for awareness of self-reliance among community leader, it was found in high level but planning skills were not systemized and was sporadic. Thus, the community leader should be promoted and supported in skill implementation of the self-reliance planning and to use it as a model for a sustainable practice.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved